

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلسله مباحث امامت و مهدویت (۱۴)

به سوی دوست کریم

حضرت آية الله العظمى صافی گلپایگانی

سرشناسه : صافی گلپایگانی، لطف‌الله. ۱۳۹۸ -
 عنوان و نام پدیدآور : به سوی دولت کریمه / صافی گلپایگانی.
 مشخصات نشر : قم: دفتر تنظیم و نشر آثار حضرت آیت‌الله العظمی صافی گلپایگانی مدظله‌العالی. ۱۳۹۲
 مشخصات ظاهری : ۸۰ ص.
 فروست : سلسله مباحث امانت و مهدویت؛ ۱۲
 شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۵۱۰۵-۶۸-۱
 وضعیت فهرست نویسی : ایفا
 یادداشت : کتابنامه: ص. (۷۱) - ۷۵ همچنین به صورت زیرنویس.
 موضوع : مدینه فاضله - جنبه‌های مذهبی -- اسلام
 موضوع : مهدویت
 نشانه الموزده : دفتر آیت‌الله العظمی شیخ لطف‌الله صافی گلپایگانی مدظله‌العالی
 ثبت در کتابخانه : ۱۳۹۲، پ. ۲۴، ص. ۱۲/۳۳ BP
 ثبت در کتابخانه : ۲۹۷/۲۷۳
 شماره کتابخانه : ۳۲۱۹۶۷۶

www.ketab.ir

دفتر تنظیم و نشر آثار

حضرت آیت‌الله العظمی صافی گلپایگانی

- نام کتاب: به سوی دولت کریمه
- مؤلف: حضرت آیت‌الله العظمی صافی گلپایگانی مدظله‌الوارد
- چاپ اول/ ویراست جدید: رمضان المبارک ۱۴۳۴ / تابستان ۱۳۹۲
- شمارگان: ۳۰۰۰
- بها: ۲۰۰۰ تومان
- شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۵۱۰۵-۶۸-۱
- سایت الکترونیکی: www.safi.net
- پست الکترونیکی: safi@safi.net
- آدرس پستی: قم / انقلاب ۶ / پلاک ۱۸۱
- تلفن: ۳۷۷۲۳۳۸۰ (۰۲۵)

فهرست مطالب

۳.....	فهرست مطالب
۵.....	سخنی با منتظران
۱۳.....	امداد غیبی و ویژگی‌های جامعه موعود
۱۵.....	امداد غیبی و ویژگی‌های جامعه موعود
۱۹.....	تذکر لازم
۲۱.....	قوانین حاکم، قوانین و احکام اسلام است
۲۳.....	حاکم، خلیفه الله و امام زمان است
۲۷.....	امتیازات و تبعیضات نژادی و طبقه ای وجود ندارد
۳۷.....	حذف تجمل گرایی
۴۳.....	تذکر و رفع اشتباه
۴۸.....	امنیت و صلح عمومی
۴۹.....	شکوفایی وضع اقتصادی
۵۰.....	همه خدا را می پرستند
۶۰.....	قسط و عدل جهانی
۶۷.....	به امید آن روز آن عصر و آن دولت کریمه
۷۱.....	کتاب نامه
۷۶.....	آثار حضرت آیت الله العظمی صافی گلپایگانی مد ظله العالی در یک نگاه

سخنی با منتظران

برادر و خواهر عزیز که روز و شب در انتظار ظهور آقا و مولایت و مولای همه، حضرت صاحب الامر مهدی علیه السلام هستی، به یاد آن زمان و آن عصر الی اشک شوق می ریزی و آرزو می کنی در التزام رکاب آن حضرت به درجه رفیع شهادت برسی، در روزهای عید فطر، قربان، غدیر و هر روز جمعه، دعای ندبه^۱ را عاشقانه با آن شور و سوز و گریه و ندبه می خوانی و با هر وسیله ممکن، می خواهی ارتباط خود را با آن حجت خدا، زنده و زنده سازی.

درود بر تو و آفرین بر احساسات پاک و تابناک

«بَشِّرْكَ اللَّهُ عَلَى هَذِهِ الْخَالَةِ النُّورِيَّةِ الرُّوحَانِيَّةِ لَقَدْ

فُزْتَ فَوْزاً عَظِيماً»

«خداوند تو را بر این حال نورانی روحانی پابرجا بدارد به

یقین به یک موفقیت بزرگی دست یافتی و رسیدی»

عزیزان منتظر! شما که به حق، رضای امام زمان علیه السلام را فوز اکبر

۱. دعای ندبه که مشتمل است بر عقاید شیعه و تأسف بر غیبت حضرت قائم علیه السلام، منقول است که سنت است این دعای ندبه را در چهار عید بخوانند (یعنی در روز جمعه، روز عید فطر، عید قربان و عید غدیر). مشهدی، المزار، ص ۵۷۳ - ۵۸۴؛ مجلسی، زادالمعاد، ص ۳۰۳.

می‌دانید، ویژگی‌هایی که در این نوشتار می‌خوانید برخی از خصوصیات نظام و جامعه‌ای است که شما منتظر آن هستید؛ هرکس در خط ولایت و انتظار قدم برمی‌دارد، باید آن ویژگی‌ها را بشناسد و خودش را باتوجه به آنها، به‌طوری‌که لایق عضویت در آن جامعه جهانی و الهی شود، بسازد؛ باید همه این ویژگی‌ها را دوست داشته و برای تحقق آنها در جامعه، کشور و شهرش تلاش نماید؛ کسانی که به ارزش‌های ضد آن جامعه جهانی گرایش دارند، باید در وضع خود تجدیدنظر کنند و با گرایش به ارزش‌های اسلامی صداقت خود را در دعوی انتظار، نشان بدهند و با اجرای احکام‌الله و اقامه عدل و قسط و احقاق حقوق و سامان‌بخش و حفظ شخصیت اسلامی خود، رضای آن آقای عزیز و موعود انبیا را فراهم نمایند.

«اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَائِمِ كَرِيمَةٍ، نُعِزُّ بِهَا
الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ»^۱

«خداوندا! ما دولت باکرامتی را از لطف تو مشتاق

هستیم که با آن اسلام و اهلش را عزیز گردانی».

یکی از برنامه‌های مهم رسالت انبیا، خصوصاً رسالت رسول خاتم صلی الله علیه و آله، سوق دادن جامعه اسلامی به سوی امت واحد و دولت عدل جهانی است که این برنامه در متن دعوت اسلام قرار گرفته و به‌طور حتم

۱. طوسی، مصباح‌المتجهّد، ص ۵۸۱؛ کفعمی، المصباح، ص ۵۸۱؛ محدث قمی، مفاتیح‌الجنان، ص ۳۲۱ (دعای افتتاح).

و یقین با ظهور حضرت مهدی علیه السلام این جامعه و حکومت برقرار می‌شود و دنیا تحت یک نظام و قانون واحد و امت واحد اداره خواهد شد؛ این وعده الهی است که قرآن کریم و احادیث بسیار و متواتر بر آن دلالت و صراحت دارند. و...
از جمله در آیه ۳۳ سوره توبه و آیه ۹ سوره صف می‌فرماید:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ﴾؛

«و (خدا) کسی است که پیامبر خود را به هدایت

و دین حق فرستاد تا اینکه دین حق را بر هر دین

دیگر غالب نماید».

اهل ادب می‌دانند، اگر لام در «لیظهره» لا غایت و نهایت باشد، مفاد آیه این است که، این دین حق پیش می‌رود تا خدا آن را به نهایت کمال برساند و بر همه ادیان غالب گرداند و اگر لام برای تعلیل باشد، باز هم علت غایی فرستادن پیامبر را که غلبه یافتن دین او بر همه ادیان است، بیان می‌نماید.

و نیز در همین دو سوره وعده می‌دهد: تلاش‌های کفار کشته می‌خواهند با دهان‌های خود نور خدا را خاموش کنند، نقش بر آب و بی‌نتیجه خواهد شد و خدا نورش را تمام و کامل می‌گرداند.

در سوره انبیاء، نور، قصص، صافات و سوره‌های دیگر قرآن، آیات

متضمن وعده و بشارت به این ظهور و این حکومت الهی بسیار آمده است و در احادیث معتبر که در جوامع حدیث و صحاح و مسانید شیعه و سنی روایت شده، نیز این وعده به صراحت داده شده است. در تأکید بر حتمیت این ظهور و اینکه وقوع آن - هرچند به تأخیر افتد - تخلّف ناپذیر است، یکی از روایات معروف که اشعار به امتداد بسیار طولانی زمان قبل از ظهور دارد، به این مضمون است:

«اگر از دنیا باقی نماند مگر یک روز، خدا آن قدر آن را طولانی و دراز می‌نماید تا امام موعود، ظهور نماید و عالم را پر از قسط و عدل نماید، چنان‌که پر از ظلم و جور شده است»^۱.

بدیهی است شخص مؤمن به خدا و رسول؛ وقوع این ظهور را استبعاد نمی‌نماید؛ چون خداوند متعال بر هر امری قادر و تواناست، خدایی که این عوالم بزرگ و کوچک و این میلیاردها میلیارد کهکشان و منظومه را آفریده و عجایب و نیروهای که در ذرات این عالم و اتم‌ها خلق کرده است، عقل بشر را به حیرت انداخته و کوچک‌ترین مخلوق او، اندیشه‌های همه کاوشگران را به خود مشغول ساخته است، قادر است مقدمات و تمام اسباب این ظهور را فراهم نماید و نه در صدق پیامبری که وعده‌های بسیارش از غیب و آینده جهان

۱. احمد بن حنبل، مسند، ج ۱، ص ۹۹؛ ابوداود سجستانی، سنن ابی داود، ج ۲، ص ۳۱۰؛ کوفی، مناقب الامام امیر المؤمنین علیه السلام، ج ۲، ص ۱۳۳؛ طوسی، الغیبه، ص ۴۶؛ صافی گلپایگانی، منتخب الاثر، ص ۲۴۷ - ۲۵۰.

و اشخاص به وقوع پیوسته، شک و تردید می‌نماید؛ چون واضح است زمینه تصدیق پیغمبر ﷺ بعد از وقوع این همه خبرهای غیبی قرآن کریم و خود آن حضرت و امیرالمؤمنین علی ﷺ برای کسانی که در بسیاری از این وعده‌ها، صدق آن حضرت را تجربه کرده و درک نموده‌اند، به مراتب زیادتر و وسیع‌تر از آغاز ظهور اسلام و اعلام این وعده‌هاست. باین حال، مسلمانان مؤمن و روشندل که به آن حضرت ایمان آورده بودند، به همه وعده‌های ایشان ایمان محکم داشتند.

توضیحاً اضافه می‌شود، پیغمبر اکرم ﷺ از آغاز بعثت و هنگامی که خودش بود و غیب از فرزندان نورسته عمویش ابوطالب، علی ﷺ و همسر بیداردل و آگاهی خدیه به ﷺ که علناً ایمان و همبستگی خود را به او اعلام می‌کردند، و خبر از ابوطالب که یگانه حامی و پشتیبان و مدافع او بود و ایمان خود را مانند مؤمن آل فرعون کتمان می‌کرد و کمتر به زبان می‌آورد، طرفدار و همسایه و یار و یاورى نداشت و همه سران کفار و بت پرستان و گردنکشان قریش در برابر او بودند و دعوت او را به مسخره و استهزا می‌گرفتند و نفوذ او را در یک روستا و یک قبیله باور نمی‌کردند، در آن هنگام مردم را به پرستش خدای یگانه دعوت می‌کرد که بگویند: «لا إله إلا الله» تا مستکبران و ابرقدرت‌های جهان را از مرکب استکبار و قدرت پیاده کرده و خلع سلاح نمایند و گنج‌ها و خزاین آنها را انفاق نمایند و ...

برای بسیاری - غیر از آن چهار نفر (شخص پیامبر ﷺ، ابوطالب، علی و خدیجه علیها السلام) - این وعده‌ها از جانب کسی که در شهر و محله خودش، در معرض اذیت و آزار است و قوم و قبیله‌اش با او به شدت به ضدیت برخاسته و هیچ لشکر و سپاه و تجهیزات و امکانات مادی در اختیار ندارد، باورکردنی و به اصطلاح امروز واقع بینانه و دوراندیشانه نبود؛ ولی همان مردم دیدند که، زمان به سرعت گذشت و در مدت کوتاه بیست و سه سال عصر رسالت، اسلام مشکلات بسیار بزرگی را یکی پس از دیگری پشت سر گذاشت، همه اقوام و قبایل را به دین خدا فراخواند و همه فوج فوج به اسلام گرویدند و عادات ناپسندی که شمشیر و زور هیچ امپراتوری نمی‌توانست تغییر دهد، متروک و رانوش شد.

زن‌ها که در آن جامعه ضدانسانی زنده به گور می‌شدند، آزاد شدند. ربا و قمار و میگساری و فحشا و آدم‌کشی، و راهزنی همه منسوخ شد و جای خود را به اخلاق و روش‌های انسانی داد و از همه مهم‌تر و بالاتر؛ کیش بت‌پرستی که با خون و جان مردم درآمیخته بود، محو و نابود و همه بت‌ها شکسته و معدوم گردید و دین توحید، آن دل‌های سخت و تیره را نرم و روشن نمود و صدای دلنواز «أشهد أن لا إله إلا الله» پرده‌های شرک را پاره کرد؛ علاوه بر مکه و مدینه، تمام شبه جزیره در قلمرو نظام الهی اسلام قرار گرفت و دعوت آن حضرت ﷺ دل‌ها

را مسخر نمود و به آینده امیدوار ساخت. پس از آن هم قلمرو نفوذ اسلام آن گونه گسترش یافت و اسلام دل‌های مردم هوشمند ایران را که از مظالم نظام استبدادی شاهنشاهی و تبعیضات طبقاتی به ستوه آمده بودند، فتح نمود و هنوز یک قرن نگذشته بود که اسلام از شرق تا دیوار چین و از سوی غرب به دریای آتلانتیک رسید.

با این رویدادها، همه صدق دعوت پیغمبر اعظم ﷺ و قوت دعوت و نفوذ رسالت او را که از پشت پرده‌های ضخیم عادات و تعصبات و اخلاق زشت به درون قلوب وارد می‌شد و مردم را منقلب و شیفته و دلباخته اسلام می‌ساخت، همواره ظاهر می‌شد و مسلمانان با اطمینان به اینکه آتیۀ روشن و تابانی در پیش دارند، به جلو می‌رفتند و از مهالک و انبوه لشکریان تا دستان مسلح ایران و روم و آن همه تشریفات رعب‌آمیز نمی‌هراسیدند.

این وقایع که رسول خدا ﷺ از آن خبر داده بود صدق دعوت آن حضرت را بر همگان آشکار و آشکارتر ساخت و باورها را به نبوت و رسالت محکم‌تر نمود و همه را در انتظار وقوع این وعده قرآنی — که اسلام بر همه ادیان غالب و حکومت عدل الهی جهانی برقرار خواهد شد — قرار داد، حصول آن همه وعده‌ها و وقوع آن همه خبرهای غیبی را همه دیدند؛ حصول این وعده را نیز همگان خواهند دید.

ان شاء الله